

Het Dakpark bijentelling 24-4-2022

Het deel waar de tuin aanwezig is, kent veel bedrijvigheid van mensen, veel verscheidenheid in flora is hier aanwezig, dit geeft een dynamisch gevoel.

Het Biljartgroene deel, gazon waar het gras maar 1 cm boven het maaiveld uitkomt, oogt saai aan.

We maken kennis met de vrijwilligers ... en gaan met enige voorkennis op pad in de tuin.

Op de schapenweide is het lastig staan vanwege de helling, maar juist dit soort veranderingen in het landschap is juist aantrekkelijk voor bijen, hier op de grond treffen we ook wat stukjes aan waar je duidelijk kunt zien dat er zandbijen aanwezig zijn, doordat er ook stukjes grond niet begroeid is omdat men hier het overvloedige brandnetel heeft verwijderd. In de tuin komen we ogen te kort en zoekt van alles voorbij, we proberen de bijen te tellen, lastig is het wel om ze op naam te brengen, dat halfuur was te kort om de bijen goed te bekijken. We vertrekken richting het gazon en merken op dat het hier wel heel rustig is en tellen geen enkele bij op dit stuk. Geen gezoef of gezoem van bijen ook geen vlinders te zien.

Het blijkt toch een groot verschil te zijn voor insecten, een stukje tuin met variëteiten aan beplanting of een vlak kort gemaaid gazon.

Ga dit verschil zelf beleven op het Dakpark.

Wij hebben enorm genoten van de gastvrijheid en de oase aan rust en groen, laat het maar overal zo zoemen van de bijen.

In de tuingedeelte hebben wij een halfuur geteld, hier vlogen de meeste insecten en zo ook de meeste bijen rond. Dit stukje heeft een verscheidenheid aan flora, schapenhelling, moestuin, vlindertuin, er lopen kippen rond. Een tuinhuis met een groendak verder no een composthoop.

In het picknick gedeelte hebben wij een halfuur geteld met als resultaat 1 enkele cicade in de haag. Hier was alles weer eens afgemaaid, biljartlaken met hier en daar een polletje madelief.

De tuinhommel, Koningin hier op de witte dovenetel (12:42)

tuinhommels zijn te herkennen aan de extreem lange tong, de lange kop en de combinatie van twee gele haarbanden op het borststuk en een gele en witte haarband op het achterlijf. Soms komen geheel zwarte vrouwtjes met alleen een witte achterlijfspunt voor. Deze zijn echter te onderscheiden van donkere exemplaren van boomhommel (*Bombus hypnorum*) door de lange kop. De tuinhommel is moeilijk te onderscheiden van de grote tuinhommel (*Bombus ruderatus*).

Biologie: tuinhommels nestelen onder- of bovengronds. De kolonies hebben 50 tot 120 exemplaren. Deze hommels worden geparasiteerd door de Lichte koekoekshommel (*Bombus barbutellus*).

Drachtplanten: Deze soort is sterk polylectisch en verzamelt stuifmeel van verschillende plantensoorten uit diverse plantenfamilies. De Tuinhommel is de hommels met de langste tong. Deze hommels bezoeken ook graag bloemen met diepliggende nectar zoals kamperfoelie, rode klaver, gele lis, dagkoekoeksbloem en vingerhoedskruid

Vliegtijd: Deze soort vliegt vanaf begin maart tot eind september.

Grootte: Koninginnen 18-23 mm, mannetjes 13-18 mm.

Verspreiding: De tuinhommel is terug te vinden langs bloemrijke bosranden, in weiden, parken en in tuinen. Ze komt verspreid over het hele land voor, maar kent sinds 1990 wel een sterke achteruitgang.

Info: Waarneming.nl

De **rosse metselbij** is een rossig behaard bijtje. De kop, het borststuk en de voorste achterlijfsegmenten zijn rosbruin behaard (net als bij mensen worden hun beharing ook grijs/wit naarmate ze ouder worden). Ze hebben een zwarte beharing op de laatste twee achterlijfssegmenten en zwarte poten met rossig bruine haren. Deze soort geeft een iets 'slankere' indruk dan de Gehoornde metselbij (*Osmia cornuta*) waarmee ze vaak verward wordt. De mannetjes en vrouwtjes verschillen verder licht van uiterlijk:

De **vrouwtjes** hebben een rossige beharing op de voorkant van de kop, ze zijn groter dan de mannetjes, ze hebben lange rosse haren op de buikzijde van het achterlijf (buikschiuer) en zeer typische hoorntjes op de kop.

De **mannetjes** hebben bleke haren op de voorkant van de kop, ze zijn kleiner dan de vrouwtjes, hebben geen buikschiuer en geen hoorntjes. De mannetjes hebben wel opvallend lange antennen, die een stuk langer zijn dan bij de vrouwtjes.

Biologie: De vrouwtjes maken nesten in allerlei kleine holletjes, die ze met leem/zand dichtmetselen. De mannetjes verschijnen meestal eind maart enkele dagen voor de vrouwtjes tevoorschijn komen. In april beginnen de vrouwtjes onvermoeid nestjes te bouwen. Nestje na nestje wordt met stuifmeel bevoorrad, zodat het nageslacht genoeg te eten zou hebben. Tot eind mei/begin juni kan je vrouwtjes vinden die nog nestjes bouwen. Ze nestelt vooral in oude kevergangen van 4 tot 8 mm doorsnee (voorkeur 6mm), maar ook bamboestokken, oude muren of rietstengels worden geaccepteerd.

Drachtplanten: Deze soort is sterk polylectisch en verzamelt stuifmeel van verschillende plantensoorten uit diverse plantenfamilies.

Vliegtijd: Deze soort vliegt van begin maart tot eind juni

Grootte: vrouwtjes 10-12 mm, mannetjes: 9-11 mm

Verspreiding: Deze soort komt verspreid over geheel Vlaanderen voor, vermoedelijk vooral in het stedelijk gebied. In Vlaanderen komt enkel de ondersoort *globosa* (= *cornigera*) voor, die gekenmerkt wordt door zwarte haren op de laatste twee achterlijfssegmenten.

Info: Waarneming.nl

rosse metselbij, mannetje, rustend op een blad
(13:27)

rosse metselbij, vrouwtje, rustend op een blad
(13:30)

Groefbij onbekend, ze kwam zomaar op het
bloknootje van Karin zitten zonnen (13:52)

Een lengtegroefje op de achterkant is wel zichtbaar

groefbijen (*Halictus* en *Lasioglossum*) lijken wel wat op zandbijen in uiterlijk en gedrag. Ze verzamelen het stuifmeel ook aan hun achterpoten en graven hun nesten ook in de bodem. Gemiddeld zijn groefbijen aan de kleine kant; veel soorten zijn tussen 4 en 8 mm. De meeste soorten hebben lichte haarbandjes op het achterlijf. Vrouwelijke groefbijen zijn te herkennen aan het lengtegroefje op het uiteinde van het achterlijf. Er zijn 53 soorten uit Nederland bekend.

Kortvleugelboorkever (13:29)

Dit is de bijvangst van de dag, we hebben ook aardig wat vlinders gezien in de tuin, het boomblauwtje en wat koolwitjes vlogen rond

cicade (14:09)

roodsprietwesp (14:11)

wespbijen (Nomada) zijn parasitaire bijen, die vaak zwart-gele en rode kleuren hebben. Omdat dit dezelfde kleuren zijn die wespen ook vaak hebben, worden ze wespbijen genoemd. Er zijn 48 soorten in Nederland, waarvan er 33 zeldzaam zijn. De meeste wespbijsoorten parasiteren op zandbijen. Ze zijn vooral in het voorjaar actief. Deze werd net buiten het park gezien.